

Λαμπρός εορτασμός του Αγίου Νικολάου του Καβάσιλα στα Καβάσιλα Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Παρασκευή 20 Ιουνίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Καβασίων επί τη εορτή του Αγίου Νικολάου του Καβάσιλα.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Γνώμην ούρανόφρονα έπιδειξά-μενος Όσιε, πολιτείαν κατάλλη-λον τῷ πόθῳ διήνυσας».

Μέ τούς λόγους αὐτούς περιγρά-φει ὁ ιερός ὑμνο-γρά--φος τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὁ εορταζόμενος ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας, τόν ὁποῖο ἰδιαίτέρως τι-μοῦμε καί φέτος ἐδῶ στά Κα-βά-σι-λα, ἔφθασε στήν ἀγι-ό-τητα καί κα--τέκτησε τή βασι-λεία

τῶν οὐρα-νῶν.

Καί μᾶς τόν περιγράφει ὄχι μόνο γιά νά γνωρίσουμε τήν πνευμα-τι-κή διαδρομή τοῦ τιμωμένου ἁγίου, ἀλλά καί γιά νά μάθουμε τί θά πρέ-πει νά κάνουμε καί ἐμεῖς στή ζωή μας καί ποιόν δρόμο θά πρέ-πει νά ἀκολουθήσουμε γιά νά φθά---σουμε στόν κοινό μας προο-ρι-σμό πού εἶναι ὁ οὐρανός καί ἡ βα-σιλεία τοῦ Θεοῦ.

Διότι δέν ἐορτά-ζου-με τίς μνηῆμες τῶν ἁγίων μόνο γιά νά τούς τιμή-σουμε γι' αὐτό πού ἐπέτυχαν στή ζωή τους, γιατί οἱ ἅγιοι δέν ἔχουν ἀνάγκη τῆς δικῆς μας τιμῆς, ἐφό-σον ἀπολαμ-βά-νουν τήν τιμή καί τή δόξα τοῦ οὐρανοῦ. Τίς ἐορ-τά-ζουμε γιά νά ἀν-τλήσουμε ἀπό τή ζωή τους πρό-τυπα καί γιά τή δική μας ζωή καί πορεία. Τίς ἐορτάζουμε γιά νά θυ-μό-μαστε ὅτι ἡ μίμηση τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων μας εἶναι ὁ προ-ο-ρισμός τῆς ζωῆς μας, τό χρέος μας καί ἡ εὐθύνη μας.

Ποιός ἦταν ὅμως ὁ δρόμος πού ὁδήγησε τόν ἅγιο Νικόλαο στήν ἀγι-ότητα καί στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μᾶς τόν περιγράφει ὁ ἱερός ὑμνογράφος.

Πρῶτο βῆμα ἦταν ἡ «οὐρανό-φρων γνώ--μη». Ὁ νοῦς του δέν ἦταν ἀπλῶς στραμμένος πρὸς τόν οὐ-ρα-νό, δέν ἦταν ἀπλῶς προσκολ-λη-μένος στόν οὐρανό, ἦταν ὁ ἴδι-ος οὐ-ράνιος. Εἶχε τόν οὐρανό μέσα του, μέσα στόν νοῦ καί στή σκέψη του, μέσα στήν καρδιά του καί στίς ἐπιθυμίες του. Περπατοῦσε στή γῆ, ἀλλά σκεφτόταν τόν οὐ-ρανό. Ζοῦ-σε στή γῆ, ἀλλά ἡ ψυχή του βρι-σκό-ταν διαρκῶς στόν οὐ-ρα-νό.

Καί ὅταν σκέφτεσαι κάτι τόσο ἔντο-να, ὅταν ζεῖς κάτι τόσο δυνα-τά, τότε ζεῖς καί σκέφτεσαι ὅπως ἐάν θά ἦσουν ἐκεῖ, ὅπως ἐάν θά ζοῦσες μέ τόν Χριστό καί τούς ἁγί-ους, μέ τόν Θεό καί τούς ἀγ-γέ-λους.

Ἔτσι ζοῦσε ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβά-σιλας. Καί δέν ζοῦ-σε στήν ἔρη-μο. Δέν ζοῦσε σέ μο-ναστήρι. Ζοῦσε στόν κόσμο. Ζοῦσε σέ μία μεγαλούπολη μέ πο-λύ κόσμο καί πολλούς πειρα-σμούς. Ὅμως αὐτός εἶχε προση-λω-μένο τόν νοῦ του στόν οὐρανό, κα---τά τήν προτροπή τοῦ ἀποστό-λου Παύλου πού ἔγρα-φε πρὸς τούς Κολοσσαεῖς: «τά ἄνω ζητεῖτε ..., τά ἄνω φρονεῖτε, μή τά ἐπί τῆς γῆς».

Τά ἄνω εἶχε στόν νοῦ του καί ὁ ἅγιος Νικόλαος. Καί ἔχοντας στόν νοῦ του τόν οὐρανό, ρύθμιζε καί τή ζωή του ἀνάλογα.

Αυτό είναι τό δεύτερο βήμα τῆς πο-ρείας του, ὅπως τό περιγράφει ὁ ἱερός ὑμνογράφος: «πολι-τεί-αν κα-τάλληλον τῷ πόθῳ διή-νου-σας». Ἐζη--σες, λείει, τή ζωή σου σύμ-φω-να μέ τόν πόθο σου. Καί κα-θώς ὁ πό-θος τοῦ ἁγίου Νικο-λάου ἦταν ὁ οὐρανός, ἦταν ὁ Θεός, ἦταν καί ἡ ζωή του ἑναρμονισμένη μέ τόν οὐ-ρανό, ἦταν σύμφωνη μέ τό θέ-λημα τοῦ Θεοῦ.

Ἀγωνιζόμενος, λοιπόν, ἀπό τή γῆ νά ζεῖ τόν οὐρανό, νά ζεῖ τή βασι-λεία τοῦ Θεοῦ, κατόρθωσε μέ τή χάρη του νά φθάσει στήν ἀγιο-τη-τα, γιατί ἡ ἀγιότητα δέν εἶναι τί-ποτε ἄλλο ἀπό τό νά ταυτίζει ὁ ἄν-θρω-πος τό θέλημά του μέ τό θέ-λημα τοῦ Θεοῦ, νά ταυτίζει τή ζωή του μέ τή ζωή τοῦ Χριστοῦ. Νά ζεῖ ὅπως ἔλεγε ὁ ἀπόστολος Παῦλος γιά τόν ἑαυτό του: «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χρι-στός».

Καί ὅποιος ζεῖ ἀπό αὐτή τή ζωή ἑνωμένος μέ τόν Χριστό, δέν μπο-ρεῖ παρά καί στήν ἄλλη ζωή νά ἀπο-λαύσει τήν αἰωνιότητα τῆς βα-σιλείας του, αὐτή τήν ὁποία ἐτοί-μασε γιά ὅλους μας ὁ Χριστός.

Γι' αὐτό ἄς ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς τά βήματα τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου Νικολάου τοῦ Καβάσιλα. Ἄς προσπαθήσουμε πρῶτα ἀπό ὅλα νά ἀποκτήσουμε «γνώμη οὐρανό-φρο-να», θέτοντας ὡς κέντρο τοῦ νοῦ μας, τῆς ψυχῆς καί τῆς καρ-δι-ᾶς μας τόν Χριστό καί τόν οὐρανό. Καί ἄν ἔχουμε στόν οὐρανό προ-σηλωμένο τόν νοῦ μας, καί ἄν ἔ-χουμε τόν Χρι-στό στήν ψυχή μας, τότε ὁ πό-θος καί ἡ ἐπιθυμία μας γι' αὐτόν θά ὀδηγεῖ τά βήματα τῆς ζωῆς μας στό θέλημά του. Θά ἐπι-θυμοῦμε νά ζοῦ-με σύμφωνα μέ τίς ἐντολές του καί τίποτε ἄλλο δέν θά μᾶς εἶναι πιό εὐχάριστο ἢ πιό ἐπι-θυ-μητό ἀπό τό νά αἰσθανό-μα-σθε τήν παρουσία του στή ζωή μας καί ἀπό τό νά ἑναρμονίζουμε τή ζωή μας μέ τή δική του, ζώντας σύμφωνα μέ τίς ἐντο-λές του, ὅπως ἔκανε καί ὁ ἅγιος Νικόλαος, δί-νοντας καί σέ μᾶς πού τόν τιμοῦμε σήμερα πρό-τυ-πο ἀγίας ζωῆς.

Καί εὐχομαι διά τῶν πρεσβειῶν του, νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι νά ζήσου-με μέ τόν τρόπο αὐ-τό στή γῆ γιά νά ἀξιωθοῦμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τῆς οὐρα-νίου βασιλείας.

